

שינג לינג

שינג לינג מג'ין¹⁶. היה יליד ג'יינצ'אנג שביו'ג'אנג¹⁷. מטבעו היה ממעט במילים. הוא התגורר בחברת אנשים, אשר הטיחו בו עלבונות, אך הוא לא נראה כנפגע. בעיירה כינו אותו כולם טיפש, וגם אביו ואחיו הגדול ראו בו טיפש. לעיתים קרובות שימש שומר על יבולי האורז, ואם היתה פרה אוכלת מן היבולים ולינג היה רואה. לא היה מגרש אותה, אלא מחכה עד שתלך הפרה, ומסדר את אשר פרעה.

אביו ראה וכעס על כך.

אמר לינג: "הלוא ריבוא הדברים נולדים בין שמיים וארץ, ולכל אחד מהם כוונותיו¹⁸, הפרה רק אכלה את הדגן, מדוע לגרש אותה?"

האב התרגז אף יותר: "אם כך אתה טוען, מדוע שבת וסידרת את אשר נפגע?"

ולינג השיב: "גם ליבולי האורז הללו זכות למצות את טבעם."¹⁹

כשישימש פֶּאן צ'אנגְבִּין משוּן-יאָנג מושל ג'יינצ'אנג שלח פשוטי עם להכין ספינה בשביל הממשל, והורה לאנשים להכין זוגות משוטים. לינג סיים להכין אך עדיין לא מסר אותם, ולפתע נגנבו. הגנב חש כאבים בליבו עד שחישב למות.

אמר לינג: "גנבת את משוטיי, לא?"

הגנב לא השיב, ובתוך רגע התעצם הכאב.

אמר לינג: "בחוסר כנותך כלפיי תמות."

הגנב נלחץ והניד בראשו. לפיכך השקה אותו לינג במים והמחלה התרפאה.

משהושלמה הספינה, משכו אותה כמה עשרות אנשים, אך היא לא זזה. לינג עזר להם, והספינה נעה. מאז כולם פחדו ממנו, והיו שקראו לו אל.

היתה הבת של גונג ג'ונג'ו, שהיתה חולה שנים על גבי שנים ונשימתה כמעט נדמה. לינג התיז עליה מים מפיו.

ובבוא הזמן זכתה לרפואה שלמה.

גם אמו של לו יי, הגברת לבית חואנג היתה משותקת מעל לעשר שנים. לינג התרחק למרחק מספר אמות מהגברת

חואנג, התיישב, ועצם את עיניו בדממה. כעבור רגע קרא ליי ואמר: "עזור לגברת לקום."

16 שושלת ג'ין שלטה בשנים 266-420. קורות חייו של שינג לינג מופיעים גם בהיסטוריה הרשמית של השושלת; "ספר ג'ין".

17 נפת ג'יינצ'אנג שבמחוז יו'ג'אנג. כיום בצפון-מערב מחוז ג'יאנגְשִׁי.

18 מילולית "לכל אחד מהם הרעיון שלו", ביטוי ששיכול להצביע על המשמעות הצרה לפיה לכל דבר יש רצונות או למשמעות הרחבה של תפקיד בעולם. הגירסה של הסיפור ב"ספר ג'ין" מפשטת את האמירה לכדי "כל אחד מהם רוצה לאכול".

19 משמעות התשובה מתחדדת כשמבינים את ההקשר התרבותי של השיחה. תשובתו הראשונה של לינג מכוונת לתפיסה דאואיסטית קלאסית בסגנון לאו דזה, שמהללת אי עשיה וזרימה הטבעית. בתפיסה זו גם יעדיף החכם להיראות טיפש באי עשייתו מאשר להשפיע באמצעות הפגנת חוכמה, ולפיכך התשובה הראשונה מאירה אפשרות של לינג הוא למעשה חכם דאואיסטי נסתר. מכאן גם שאלתו של האב: העשיה שבסידור העשבים אינה עולה בקנה אחד עם תפיסת האי-עשיה, ומטילה ספק באפשרות החכם הנסתר. תשובתו האחרונה של לינג אינה חד משמעית, ויכולה להשתמע כאפולוגטית: מדגישה את חמלתו האנושית-חברתית של החכם שאינה נפגעת בשל האידיאה הדאואיסטית, או כדידקטית: מבהירה שאי העשיה אינה המנועות מכל עשיה, אלא הימנעות מפעולות מיותרות שסותרות את מהותם הטבעית של הדברים, ולפיכך תיקון נזקי העשיה של אחרים והשבת הדברים למצבם הטבעי הם חלק מתפקידו של החכם. הגירסה של "ספר ג'ין" מפושטת אך מכילה את אותה העמימות: שם נאמר שלמרות שנפגע מן הפרה, ייתכן שבצמח עדיין נותרה נשמה.

ענה יי: "היא חולה ותשושה מזה שנים, ולא תוכל לפתע לקום."

אמר לינג: "נסו לעזור לה לקום."

לפיכך עזרו לה שני אנשים לעמוד, ואז נצטוו להתרחק מהגברת, והיא יכלה ללכת בכוחות עצמה. לפיכך, השאיר כלי של מים והורה שתשתה ממנו.

בביתו של גָאו קוֹוִי²⁰ היו קולות שיחה של שדים, וכלים זוו מעצמם. ניסו רבות למנוע זאת באמצעות מכשפים, אולם לא הצליחו להכחידם. כאשר הגיע לינג אל השער ראה קמעות רבים מאוד. אמר: "הנעזר ברוע אל מול רוע, איך יגיע לסופו?" ואף שלח לשרוף אותם. ובעקבות זאת נעלמו השדים.

מאז התקבצו אליו פשוטי העם כעננים. רוב אלו שלִינג סייע להם וריפאם לא העיזו להביע תודות²¹. טבעו היה הדרך שברכים²². כשהיה פוגש אנשים היה מקדים ומברך ומבלי לעצור מציג את עצמו. כל צמח שנפגע באיבו ביערות ההר היה חייב להקים מקבורתו, וכלים שהתהפכו על הדרך היה חייב להרים וליישר.

מתוך: "רשומות יו'ג'אנג"²³

---

20 בניגוד לדמויות האחרון שאין להן כל אזכור בספרות, גָאו קוֹוִי מופיע ב"מקראות הקיסריות של עידן טאיפינג" (מגילה תרנ"ז, ערך 象) כמושל מחוז. ב"ספר ג'ין" השם הוא "גָאו דָאן", אולם כנראה מדובר בשגיאה גרפית.
21 לא ברור מדוע ההימנעות מתודה. לכן היו מהדטורות שתיקנו סימן אחד כך שמשמעות המשפט תהיה שלינג ברוב המקרים לא ביקש שידו לו.
22 הביטוי שמשמש כאן הוא אותו ביטוי המשמש בדאו דה ג'ינג ("ספר הדרך והסגולה"), קטע 43, לציון הדרך שמנצח את הקשה. כך שאופיו הדרך אינו מעיד על חולשה בראיה הדאואיסטית, אלא על עוצמה.
23 "רשומות יו'ג'אנג" כפי הנראה אבדה במהלך ההיסטוריה, מלבד קטעים מצוטטים כגון הקטע בטקסט שלפנינו.